

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

2Dnia 14 sierpnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodnicząca: sędzia Ewa Taberska

Protokolant: prot. sąd. Patrycja Makuch

3przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań Stare Miasto w Poznaniu – Michała Strzeleckiego

po rozpoznaniu w dniu 14 sierpnia 2020r.

sprawy P. P.

oskarżonego o czyn z art. 190 § 1 k.k. i art. 226 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 k.k.

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego Poznań - Stare Miasto w Poznaniu

z dnia 5 marca 2020r. sygn. akt III K 747/18

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok.
2. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki sądowe za postępowanie odwoławcze w kwocie 20 złotych, oraz wymierza mu opłatę za drugą instancję w kwocie 120 złotych.

Ewa Taberska

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 475/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu			

<i>pierwszej instancji</i>	
Wyrok Sądu Rejonowego Poznań-Stare Miasto w Poznaniu z dnia 5 marca 2020 r., sygn. akt III K 747/18	
<i>0.11.2. Podmiot wnoszący apelację</i>	
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# oskarżyciel posiłkowy	
# oskarżyciel prywatny	
# obrońca	
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# inny	
<i>0.11.3. Granice zaskarżenia</i>	

0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów				
0.11.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
X		XXXXXXXXXX	XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX	XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX	XXXXXX
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
X	XXXXXXXXXX	XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX	XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX	XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX	
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

X	XXXXXXXXXXXX	XXXXXXXXXXXX	XXXXXXXXXXXX	XXXXXX	
0.12.2. Ocena dowodów					
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu			
XXXXXXX	XXXXXXXXXXXX	XXXXXXXXXXXX	XXXXXXXXXXXX	XXXXXXXXXXXX	
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)					
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu			
XXXXXX	XXXXXXXXXXXX	XXXXXXXXXXXX	XXXXXXXXXXXX	XXXXXXXXXXXX	
13.STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC					

**ZGŁOSZONYCH
ZARZUTÓW i
wniosków**

Lp.	Zarzut		
1	<p>Zarzuty obrońcy zawarte w punktach 1-2 petitum apelacji stanowiły de facto zarzuty błędnej oceny dowodów.</p> <p>I tak w punkcie 1 obrońca zarzuciła Sądowi I instancji nieprawidłowe jego zdaniem przyznanie waloru wiarygodności zeznaniom świadka P. S., kiedy to zeznania tego świadka z postępowania przygotowawczego oraz z postępowania sądowego są wedle obrońcy niespójne ze sobą, pewne okoliczności świadek „przypominał” sobie lepiej po roku czasu, co powinno dziwić, biorąc pod uwagę upływ czasu od przedmiotowego zdarzenia.</p> <p>Powyższe, w</p>	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>konsekwencji spowodowało zdaniem obrońcy obrazę przepisów postępowania w postaci art. 7 k.p.k.</p> <p>W dalszej kolejności (punkt 2 petitum apelacji) obrońca oskarżonego zarzuciła Sądowi I instancji pominięcie części zeznań świadka P. S., z których to wynika, iż nie jest w stanie powiedzieć, czy obawiałby się, iż groźby oskarżonego zostaną spełnione, a nadto nie jest pewny, czy oskarżony wyrządził mu jakąś szkodę umożliwiającą jego ściganie.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Przed przystąpieniem do analizy</p>			

wyszczególnionych
powyżej
zarzutów
apelacji należy
zauważyć, iż
orzeczenie co do
faktu
popelnienia
przez
oskarżonego
czynu
zabronionego
wydane w
przedmiotowej
sprawie jest
oparte na
całości
materiału
dowodowego
zebranego w
sprawie, który
został poddany
wnikliwej
analizie bez
przekroczenia
zasady
swobodnej
oceny dowodów
(art. 7 k.p.k.)
oraz z
poszanowaniem
art. 4 k.p.k.
Analiza ustaleń
poczynionych
przez Sąd
Rejonowy
znajduje
odzwierciedlenie
we wnioskach
zawartych w
uzasadnieniu
wyroku, które
czyni zadość
wymogom art.
424 § 1 i 2
k.p.k., co w
pełni pozwala na
przeprowadzenie

kontroli
instancyjnej.

Należy w tym
miejscu
podkreślić, że
skarżący, który
zmierza do
podważenia
zasadności
rozstrzygnięcia
poprzez
zakwestionowanie
oceny dowodów
stanowiących
jego podstawę,
nie może
ograniczyć się
do prostego
zanegowania jej
i arbitralnego
stwierdzenia, że
walorem
wiarygodności
winny być
obdarzone
wyłącznie
dowody
korzystne, czy
tez niekorzystne
dla oskarżonego.
Obowiązkiem
skarżącego jest
wykazanie,
jakich
konkretnych
uchybień
dopuścił się
sąd meriti w
kontekście zasad
wiedzy - w
szczególności
logicznego
rozumowania -
oraz
doświadczenia
życiowego,
oceniając
zebrany materiał
dowodowy i wyrok

Sądu
Najwyższego z
dnia 26 lipca
2017 r., II K
180/17, Legalis
nr 1668825).
Apelacja, w
której
podniesiono
zarzut dowolnej
oceny dowodów,
powinna
przedstawić
argumenty
uzasadniające
tezę, że sposób
rozumowania
sądu pierwszej
instancji jest
niezgodny z
zasadami
prawidłowego
rozumowania, a
więc nielogiczny,
ewentualnie
niezgodny z
zasadami wiedzy
lub
doświadczenia
życiowego, tym
samym
wykraczając
poza ramy
swobodnej
oceny dowodów
sformułowanej
w art.7 k.p.k.

Zaznaczenia
jeszcze wymaga,
że jeśli Sąd
Odwoławczy
podziela w pełni
dokonaną przez
Sąd pierwszej
instancji ocenę
dowodów, może
zaniechać
szczegółowego
odnoszenia się

w uzasadnieniu
swojego wyroku
do zarzutów
apelacji, gdyż
byłoby to
zbędnym
powtórzeniem
argumentacji
tego sądu (por.
wyrok SN z
dnia 15 kwietnia
2009 r., III
KK 381/08,
Lex Nr 512100,
postanowienia
SN: z dnia
10 października
2007 r., III KK
120/07, Lex Nr
322853, z dnia
2 sierpnia 2006
r., II KK 238/05,
Lex Nr 193046).

Podstawę
wyroku Sądu
Rejonowego
stanowił
całokształt
okoliczności
ujawnionych w
toku rozprawy
głównej. Wbrew
przekonaniu
obrońcy Sąd
Rejonowy
dokonał
kompleksowej
oceny
zgromadzonego
materiału
dowodowego,
bez
przekraczania
swobodnej
oceny dowodów
oraz
jakichkolwiek
przepisów
procedury.

Przekonanie
bowiem o
wiarygodności
jednych
dowodów i
niewiarygodności
innych pozostaje
pod ochroną
prawa
procesowego, a
więc mieści
się w ramach
swobodnej
oceny dowodów.

Sąd Okręgowy
nie miał
zastrzeżeń do
dokonanej przez
Sąd I instancji
oceny zeznań
świadka P. S..
Jeśli chodzi o
zarzut
sformułowany w
punkcie I
petitum apelacji,
to Sąd I instancji
szczegółowo
wyjaśnił, z jakich
powodów ocenił
zeznania
świadka P. S.
jako
wiarygodne,
mimo że świadek
dopiero później
(na etapie
postępowania
sądowego)
przypomniał
sobie
szczegółowo
przebieg
zdarzenia. Sąd
Okręgowy w
pełni ocenił
zeznań tego
świadka
dokonaną przez

Sąd Rejonowy akceptuje i do niej odsyła. Niezasługująca na uwzględnienie okazała się także argumentacja obrońcy, która przekonywała, że świadkowie i pokrzywdzeni będący funkcjonariuszami Służby Więziennej będą starać się solidaryzować z pokrzywdzonymi a nie z oskarżonym. Takie stanowisko było wyrazem przyjętej przez obrońcę strategii obrony, która zdaniem Sądu Okręgowego nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd I instancji dokonał oceny dowodów zgromadzonych w sprawie w sposób kompleksowy, w kontekście innych dowodów. Dotyczy to również zeznań świadka P. S.. Za niemający znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy okazał się argument

<p>obrońcy srowadzający się do stwierdzenia, że Sąd pominął część zeznań świadka P. S., z których wynika, że świadek ten nie jest w stanie powiedzieć, czy obawiałby się, że groźby oskarżonego zostaną spełnione, a nadto nie jest pewny, czy oskarżony wyrządził mu jakąś szkodę umożliwiającą ściganie go. Ww. twierdzenia świadka są bowiem irrelevantne z punktu widzenia znamion przestępstwa, które w zaskarżonym wyroku zostało przypisane oskarżonemu wobec P. S. (art. 226§ 1 k.k.).</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach</p>		

uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Brak podstaw do uwzględnienia wniosku z uwagi na niezasadność zarzutów.			
Lp.	Zarzut		
1	<p>W punkcie 3 obrońca wytknęła Sądowi Rejonowemu niezasadne przyjęcie (<u>błąd w ustaleniach faktycznych</u>), iż pokrzywdzeni mogli odczuwać uzasadnioną obawę, iż groźby wypowiedziane przez oskarżonego zostaną spełnione, kiedy to oskarżony był osobą pozbawioną wolności, zakutą w kajdanki, nie znał personaliów osób funkcjonariuszy o pokrzywdzonych, ich imienia, nazwiska, adresu zamieszkania itd., a więc realnie nie miał żadnej</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

	<p>możliwości spełnienia swoich grózb nawet po opuszczeniu Aresztu śledczego. <u>Powyższe w</u> <u>konsekwencji</u> <u>spowodowało</u> <u>zdaniem</u> <u>obrońcy</u> <u>oskarżonego</u> <u>obrażę przez</u> <u>Sąd I instancji</u> <u>przepisów prawa</u> <u>materialnego w</u> <u>zakresie</u> <u>kwalfikacji</u> <u>prawnej czynu</u> <u>przypisanego</u> <u>oskarżonemu, tj.</u> <u>art. 190 § 1 k.k.</u></p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Powyższe zarzuty nie zasługiwały na uwzględnienie.</p> <p>Nieprzekonująca okazała się argumentacja obrońcy, iż błędnie Sąd I instancji przyjął, że „pokrzywdzeni mogli odczuwać uzasadnioną obawę, iż groźby wypowiedziane</p>			

przez
oskarżonego
zostaną
spełnione”,
mimo iż jak
podkreśliła
obrońca,
oskarżony był
osobą
pozbawioną
wolności, zakutą
w kajdanki, nie
znał personaliów
osób
funkcjonariuszy
(pokrzywdzonych),
ich imienia,
nazwiska,
adresu
zamieszkania
itp.

Po pierwsze, jak
Sąd Rejonowy
w oparciu o
prawidłowo
oceniony
materiał
dowodowy
ustalił,
oskarżony
kierował groźby
popelnienia
przestępstwa na
szkodę życia
i zdrowia R.
N. (nie zaś
pozostałych
pokrzywdzonych).
Powyższa
argumentacja
obrońcy
dotycząca
rzekomej
nieznajomości
personaliów
pokrzywdzonego
R. N. przez
oskarżonego
również okazała

się chybiona,
szczególnie,
biorąc pod
uwagę konflikt
P. P. z R.
N.. Jak bowiem
prawidłowo nie
uszło uwadze
Sądu
Rejonowego, iż
w Sądzie
Rejonowym
Poznań-Stare
Miasto w
Poznaniu toczy
się sprawa sygn.
akt VIII K
218/18
przeciwko
oskarżonemu o
popelnienie
przestępstwa z
art. 226 § 1 k.k.
i art. 190 § 1
k.k. w zw. z
art. 11 § 2 k.k.
na szkodę R. N..
Nawet zresztą,
gdyby faktycznie
oskarżony nie
znał personaliów
pokrzywdzonego
R. N., to i
tak w oparciu o
zgromadzony w
sprawie
materiał, który
został
prawidłowo
zinterpretowany
przez Sąd
Rejonowy, nie
ma przeszkód
do przypisania
pokrzywdzonemu
czynu z art.
190 § 1 k.k.
na szkodę R.
N.. Jak bowiem
trafnie wyjaśnił

Sąd I instancji w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia, wypowiedziane przez P. P. słów w stosunku do R. N. „ zabiję cię”, „ znajde cię, zajebe cię” z całą pewnością wypełniło znamiona przestępstwa z art. 190 § 1 k.k., były to bowiem groźby popełnienia przestępstwa na szkodę zdrowia i życia R. N.. Jak słusznie zauważył Sąd Rejonowy, każdy przeciętny człowiek w ustalonych okolicznościach obawiałby się spełnienia tych gróźb, tym bardziej, że groźby te kierowała osoba pozbawiona wolności za popełnienie przestępstw, na terenie aresztu śledczego, z chęci zemsty, co świadczy o wysokim stopniu zdemoralizowania sprawcy, a to przekłada się na podniesienie stopnia realności

<p>spełnienia tych grózb w przyszłości. Argumentacja obrońcy dotycząca zarzutu z punktu III petitum apelacji stanowiła jedynie bezzasadną polemikę z ustaleniami Sądu meriti poczynionymi w oparciu o prawidłowo oceniony materiał dowodowy, tym samym nie zasługiwała ona na uwzględnienie.</p> <p>W ocenie Sądu Okręgowego, w sprawie nie doszło również do naruszenia przez Sąd I instancji prawa przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu, tj. art. 190 § 1 k.k.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p>	

	# niezasadny	
Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Brak podstaw do uwzględnienia wniosku z uwagi na niezasadność zarzutu.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
1.	Z uwagi na fakt skierowania apelacji przeciwko całemu wyrokowi Sąd Okręgowy zobligowany był do zbadania kwestii orzeczenia o karze.	
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności		
Rażąca niewspółmierność kary występuje wtedy, gdy kara orzeczona nie uwzględnia w		

należyty sposób stopnia społecznej szkodliwości przypisywanego czynu oraz nie realizuje wystarczająco celu kary, ze szczególnym uwzględnieniem celów zapobiegawczych i wychowawczych.

Pojęcie niewspółmierności rażącej oznacza znaczną, wyraźną i oczywistą, a więc niedającą się zaakceptować dysproporcję między karą wymierzoną a karą sprawiedliwą (zasłużoną) (por. wyrok Sądu Najwyższego z 22 października 2007 r, sygn. Akt SNO 75/07).

O „rażącej niewspółmierności kary” w rozumieniu art. 438 pkt 4 k.p.k. nie można mówić w sytuacji, gdy Sąd wymierzając karę, uwzględnił wszystkie okoliczności wiążące się z poszczególnymi ustawowymi

dyrektywami i wskaźnikami jej wymiaru, czyli wówczas, kiedy granice swobodnego uznania sędziowskiego, stanowiącego ustawową, wynikającą z reguł zawartych w art. 53 § 1 k.k., zasadę sądowego wymiaru kary, nie zostały przekroczone w rozmiarach nie dających się utrzymać w kontekście wymagań wynikających z ustawowych dyrektyw determinujących wymiar kary.

Należy podkreślić, iż niewspółmierność kary zachodzi wtedy, gdy suma zastosowanych kar i innych środków, wymierzonych za przypisane przestępstwo, nie odzwierciedla należycie całego bezprawia popełnionych czynów i nie spełnia celów kary. Należy mieć na uwadze, że nie chodzi

tu o każdą ewentualną różnicę, co do wymiaru kary, ale o różnicę ocen tak zasadniczą, że kara wymierzona jawi się jako kara rażąco niewspółmierna, a więc nie dającą się zaakceptować.

Sąd Okręgowy pozytywnie ocenił orzeczoną wobec oskarżonego karę 5 miesięcy pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu Odwoławczego stanowi ona sankcję sprawiedliwą, w pełni odpowiadającą dyrektywom wymiaru kary określonym w art. 53 § 1 i 2 k.k. Sąd Rejonowy wymierzył oskarżonemu ww. sankcję nie przekraczając granic przewidzianych przez ustawę, dostosował dolegliwość do stopnia winy, uwzględnił stopień społecznej szkodliwości

popelnionego
czynu, a także
poszczególne
okoliczności
łagodzące i
obciążające
oskarżonego,
wziął pod uwagę
cele
zapobiegawcze i
wychowawcze
jakie sankcje te
mają osiągnąć
w stosunku do
oskarżonego, a
także potrzeby w
zakresie
kształtowania
świadomości
prawnej
społeczeństwa.

Mając na
uwadze
powyższe Sąd
Okręgowy uznał,
iż orzeczona
wobec
oskarżonego
kara stanowi
sankcję
adekwatną do
stopnia
zawinienia P. P.,
strony
podmiotowej
przypisanego
mu czynu,
stopnia jego
społecznej
szkodliwości,
postawy
oskarżonego
oraz sytuacji
majątkowej.
Podsumowując,
orzeczona kara
nie może być
uznana za
niewspółmiernie

surową i to
w dodatku w
stopniu
rażącym.

Prawidłowe,
adekwatne i
zgodne z
prawem okazało
się również
zasądzenie od
oskarżonego na
rzecz P. S. i
R. N.
zadośćuczynienie
po 200 zł na
rzecz każdego z
pokrzywdzonych.

5.
ROZSTRZYGNIĘCIE
SĄDU
ODWOŁAWCZEGO

0.15.1.
Utrzymanie w
mocy wyroku
sądu
pierwszej
instancji

0.11.
Przedmiot
utrzymania w
mocy

0.1 Całość
rozstrzygnięcia.

Zwięźle o
powodach
utrzymania w
mocy

Powodem
utrzymania
wyroku w mocy
była

niezasadność
zarzutów
apelacji
dotyczących
błędnej oceny
dowodów,
błędów w
ustaleniach
faktycznych oraz
naruszenia
prawa
materialnego w
zakresie błędnej
kwalifikacji
prawnej czynu
przypisanego
oskarżonemu.
Podniesione
przez obrońcę
argumenty w
żaden sposób
nie podważają
racjonalności
toka
rozumowania
Sądu meriti,
który
doprowadził
tenże Sąd do
konkluzji, że w
świetle
zgromadzonego
w sprawie
materiału
dowodowego
sprawstwo i
wina P. P. w
zakresie
przypisanego
mu czynu nie
budzi
wątpliwości.

0.15.2.
Zmiana
wyroku sądu
pierwszej
instancji

